

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การจัดโปรแกรมการเรียนรู้เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัดของผู้ป่วยที่มารับการผ่าตัดมดลูก	
ผู้เขียน	นางสาวอังคณา นัทรวิไลลักษณ์	
ปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การส่งเสริมสุขภาพ)	
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์อเนก ช้างน้อย	ประธานกรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา ไกรพิบูลย์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งการทดลอง แบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลการจัด โปรแกรมการเรียนรู้เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัดของผู้ป่วยที่มารับการผ่าตัดมดลูก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือผู้ป่วยที่มารับการผ่าตัดมดลูกที่โรงพยาบาลเชียงใหม่ราม ช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2550 โดยมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณลักษณะที่กำหนดจำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ โปรแกรมการเรียนรู้เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้หลักการออกแบบระบบการเรียนการสอนของดิคส์และแคร์ ร่วมกับการใช้ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล แบบทดสอบความรู้ประจำหน่วยการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการฝึกปฏิบัติ แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัด แบบสอบถามการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัด แบบประเมินการเกิดภาวะแทรกซ้อนหลังการผ่าตัด ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบทดสอบและแบบสอบถาม การสังเกตการ ฝึกปฏิบัติ และติดตามเก็บข้อมูลอีกครั้งในระยะ 4 สัปดาห์ หลังจากการผ่าตัด ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้นำมาวิเคราะห์ โดยหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที (Paired Sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. โปรแกรมการเรียนรู้เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัดของผู้ป่วยที่มารับการผ่าตัดมดลูก ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 3 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมตัวก่อนผ่าตัด หน่วยที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวหลังผ่าตัด หน่วยที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเมื่อกลับไปอยู่บ้าน สามารถนำไปใช้งานได้จริง หลังเข้าร่วมโปรแกรมการเรียนรู้กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เพิ่มขึ้นและมีความรู้อยู่ในระดับสูง และพบว่าหลังการเรียนรู้กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ดีกว่าก่อนการเรียนรู้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างทุกคนสามารถฝึกปฏิบัติได้ผ่านเกณฑ์
2. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าหลังการเรียนรู้กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้นและอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และพบว่าหลังการเรียนรู้กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองดีกว่าก่อนการเรียนรู้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
3. การปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัดอยู่ในระดับสูง
4. การเกิดภาวะแทรกซ้อนหลังการผ่าตัดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าจากการประเมินครั้งที่ 1 มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนเล็กน้อยที่เกิดภาวะแทรกซ้อนหลังการผ่าตัด คือ คลื่นไส้ อาเจียน และจากการประเมินครั้งที่ 2 พบว่าไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนหลังการผ่าตัด เมื่อทดสอบหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการประเมินครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยการเกิดภาวะแทรกซ้อนหลังการผ่าตัดไม่แตกต่างกันจากการประเมินทั้งสองครั้ง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Thesis Title	Learning Program Provision for Preventing Complication in Post-operative of Hysterectomy Patients	
Author	Miss Angkhana Chatwilailak	
Degree	Master of Education (Health Promotion)	
Thesis Advisory Committee		
	Assoc. Prof. Anek Changnoi	Chairperson
	Assoc. Prof. Dr.Suchada Kaiphikul	Member

ABSTRACT

The research is quasi-experimental research and one group pretest-posttest design. The purpose of this research was to study results learning program provision for preventing complication in post-operative of hysterectomy patients. The purposive samples were 15 patients with hysterectomy surgery at Chiangmai Ram Hospital, during June to July 2007. The samples were purposively selected based on the eligible criteria.

The instrument used in this study was the learning program for preventing complication in post-operative of hysterectomy patients designed by the researcher and based on Dick and Carey instructional system design included self-efficacy theory and was consisted of a demographic data form, knowledge of test, observe acting form, self-efficacy for preventing complication in post-operative form, behavior for preventing complication in post-operative form, evaluation of complication in post-operative form. The data were collected through tests, observation, questionnaires and follow-up of the effectiveness 4 week after operation. Quantitative data were analyzed by using frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation and compare means by paired sample t-test.

The results of the research showed that:

1. The learning program for preventing complication in post-operative had 3 units: unit 1 knowledge about pre-operation procedures, unit 2 knowledge about post-operative acting, unit 3 knowledge about acting when patients go to home. It was found that this program could be

practiced. The knowledge's mean score of the samples after receiving the program was increase and high level. The knowledge's mean score of samples after receiving the program were significantly better then the knowledge's mean score of samples before receiving the program at the level of.05. All most of the samples could practice pass criteria.

2. Self-efficacy for preventing complication in post-operative of the samples was found that the self-efficacy's mean score of the samples after receiving the program was increase and high level. The self-efficacy's mean score of samples after receiving the program were significantly better then the self-efficacy's mean score of samples before receiving the program at the level of.05.

3. Most of the samples had behavior for preventing complication in post-operative high level.

4. The evaluation of complication in post-operative of the samples was found that the first evaluation time, a few of the samples had been complication in post-operative. The complication in post-operative was nausea and vomiting. The second evaluation time, the samples no had been complication in post-operative. The complication in post-operative's mean score of the first evaluation time and the second evaluation time were not significantly different at the level of.05.